1835. Nr. 98.

DRENTSCHE COURANT.

DINGSDAG, DEN 8 DECEMBER.

's GRAVENHAGE, den 1 December.

Z. M. heeft dezer dagen het departement van Oorlog gemagtigd, om de inspectien, welke, overeenkomstig de bestaande verordeningen, weder in het begin der volgende maand over de met onbepaald verlof zijnde mobile schutters zouden moeten worden gehouden, eerst in het begin van de maand April 1836 te doen plaats hebben.

— Heden middag ten twee ure is het corps grenadiers deze residentie binnen gemarcheerd. Aan het hoofd van de twee bataillons bevonden zich Z. K. H. H. de Prinsen *Willem* en *Alexander*, die het corps waren te gemoet gereden. Vele ingezetenen hadden bij deze gelegenheid hunne woningen met vlaggen versierd. Dezen avond worden de manschappen van stadswege in de cazerne op wijn onthaald.

— Den 2 December. In de zitting der Tweede Kamer van de Staten-Generaal van heden is ingekomen eene koninklijke boodschap, ten geleide van een ontwerp van wet, betreffende de ligting der nationale militie voor 1836, behelzende dezelfde bepalingen als de wet van 1834 op dit onderwerp. Voorts heeft de Centrale Afdeling verslag uitgebragt over het ontwerp van wet nopens de vrijstelling van grondbelasting voor fabrijken, trafijken, molens enz. De beraadslaging daarover is bepaald op saturdag aanstaande, ten 12 ure.

Hierop zijn de beraadslagingen geopend over de voordragt ter volle betaling der renten van het Belgisch aandeel der schuld, verschijnende ultimo dezer maand. Deze voordragt werd bestreden door de heeren *Romme*, *Luyben*, *van Dam van Isselt* en *van Nes*, die betoogden, dat de Nederlandsche natie zich kwalijk kon belasten met de betaling voor eene schuld, die opgehouden had de hare te zijn, en dat zulks streed met hare tegenwoordige behoeften. De heeren *van Dam* en *Luyben* hebben aangedrongen, dat aan de bestaande onzekerheid in de staatkundige aangelegenheden een einde zou worden gemaakt; waarvan de eerste goede vrucht zou zijn de ontheffing der natie van de nu gevraagde betaling van renten. Laatstgenoemde spreker heeft zich weinig voorgesteld van eene zending, waarvan buitenlandsche dagbladen gewaagden, van den graaf *Orlóff* te Londen, alwaar natuurlijk onze tegenpartij door Groot-Brittanje en Frankrijk gerugsteund wierd, en had daarom regtstreeksche handeling met België, ter vereffening der geschillen, gewenscht.

De heeren *Luzac*, *Star Busman*, *de Bordes*, *Quirijns*, *Donker Curtius*, *de Jonge*, *van Alphen* en *Fock* hebben de billijkheid van, ja de verpligting tot de betaling dezer renten betoogd, en de schrikkelijke gevolgen doen gevoelen, welke eene staking daarvan na zich zou slepen; zij hebben daarbij ontwikkeld, dat het Koningrijk der Nederlanden, hoezeer afzonderlijk van een geschaard, regtens nog bestaat en dat, zoo lang dit het geval is, dat Rijk zijne verbintenissen moet nakomen.

Zijne Exc. de Minister van Financien, de voordragt verdedigende, heeft zijne diepe smart betuigd, dat de Regering daartoe heeft moeten overgaan, en verzekerd, dat ook zij gehoopt had, dat eenmaal de staatkundige der Kabinetten een einde aan de geschillen zou maken; dat door de Regering niets, in den volsten zin des woords, is gespaard geworden, om dat gewenscht einde te verkrijgen; dat in de onderhandelingen geene persoonlijke belangen of bedoelingen zijn gemengd geweest, maar daarbij uitsluitend het duurzaam welzijn, de eer en het behoud van het gezegend Vaderland zijn op het oog gehouden; dat uit eene verwerping der wet de schrikkelijkste gevolgen voor het Vaderland zouden ontstaan; dat het er verre van af is, dat de middelen, om deze rentebetaling te dekken, zijn uitgeput; dat de Regering voor den volgenden keer, indien zulks noodig mogt zijn, middelen zal voorstellen, dat die middelen zullen zijn buiten het bezwaar der natie, en dat zij met de voordragt dezer middelen zal volhouden zoo lang de omstandigheden dit noodzakelijk mogten maken, en zoo lang geene buitengewone redenen haar dit zullen beletten.

Het ontwerp is in hoofdelijke omvrage gebragt en aangenomen met eene meerderheid van 39 tegen 12 stemmen. Tegen het ontwerp hadden gestemd de heeren *Luyben*, *van Dam van Isselt*, *van Reenen*, *Romme*, *van Nes*, *Tromp*, *Cats*, *van der Gronden*, *van Zijtzama*, *van Meeuwen*, *Schimmelpenninck* en *Gookinga*. De zitting is tot aanstaanden zaturdag gescheiden.

— Heden morgen zijn 350 man jagers uit deze residentie naar het leger vertrokken.

Men meldt uit Leyden, dat nu ook Z. K. H.

prins *Alexander*, tweede zoon van Z. K. H. den prins van Oranje, aldaar is aangekomen, met oogmerk om de Academische lessen der hoogleeraren *Cock*, *Tydeman* en *Peerlkamp* te ontvangen.

— Prins *Leopold* en zijne Gemalin zijn dingsdag avond uit Parijs op het kasteel van Laeken terug gekomen.

— Den 4 December. De nieuwe Fransche zaakgelastigde aan ons Hof, de heer *Casimir Périer*, is alhier aangekomen.

LONDEN, den 29 November.

Uit nadere berigten uit Lissabon, van den 20sten dezer, blijkt, dat na den 14den de Minister *Saldanha* en zijne ambtgenooten op nieuw zich genoopt hebben gevonden, om hun ontslag te nemen, en dat er een nieuw Ministerie benoemd was, waarvan de markies *de Loulé* (een behuwd-oom der Koningin) deel uitmaakte en waarschijnlijk President zou worden. De ware oorzaak van deze gebeurtenis is nog niet duidelijk. Dezelve wordt door sommigen voornamelijk aan intrigues der Franschen toegeschreven; anderen brengen dezelve regtstreeks in verband met de woelingen van de partij der Miguellisten. Volgens sommige berigten uit Lissabon zoude het gros van de naar Spanje bestemde troepen geweigerd hebben de grenzen overtetrekken.

De dagbladen melden, dat graaf *Orloff* (wiens echtgenoote dezer dagen over Holland alhier is aangekomen) eerlang alhier verwacht wordt, met eene bijzondere zending van den Russischen Keizer. De *Courier* voegt er bij, dat de Graaf vermoedelijk deel zal nemen aan de conferentien, die weder zouden geopend worden over de Belgische aangelegenheden.

— Den 2 December. Onder de Engelsche kooplieden merkt men groote ontevredenheid op wegens eene voorgewende schending van het tractaat, in 1824 met de Nederlandsche Regering aangegaan, wegens den invoer van Engelsche manufacturen met Engelsche schepen op het eiland Java.

— De nieuwste berigten uit New-York behelzen weinig belangrijks. De algemeene geest scheen langshoe oorlogzuchtiger en door de dagbladen der Regering sterk opgewonden te worden. Men vleide zich steeds met een minnelijken afloop der zaak, maar intusschen scheen het, dat het Bewind bedacht was op maatregelen van voorzorg tegen het geval van eene openlijke vredebreuk.

PARIJS, den 29 November.

Het Hof der Pairs is eergisteren bijeengekomen, tot onderzoek van het gebeurde te Luneville, in April 1834. Uit de aanklagt bleek, dat de daar in betrokken acht onder-officieren hoofdzakelijk beticht zijn geworden van zamenspanning, om de drie cavallerie-regimenten, tot welke zij behooren, naar Nancy te doen oprukken, aldaar het garnizoen in beweging te brengen en alsdan gezamenlijk naar Parijs te trekken, om er de Republiek uitteroepen.

De beschuldigden hebben, met uitzondering van één hunner, allen geweigerd, op de hun gedane vragen te antwoorden of zich door de hun toegevoegde Advocaten te laten verdedigen.

— In een ministerieel dagblad vindt men een artikel, waarin de hoop geuit wordt, dat het tot geene vijandelijkheden tusschen Frankrijk en Noord-Amerika zal komen, maar tevens de voorzorg geprezen, welke het Fransche Gouvernement van meer dan eene zijde neemt, om de West-Indische bezittingen tegen eenen aanval te beveiligen, ingeval de oorlog onverhoopt mogt uitbreken. Tot de maatregelen dier voorzorg zou, behalve de benoeming van den admiraal *Mackau* tot bevelhebber over het eskader der Antilles, de onverwijlde uitrusting behooren van niet minder dan vijftien linie-schepen en een gelijk aantal fregatten in de westelijke en zuidelijke zeehavens.

— In de dagbladen van Madrid wordt erkend, dat de tijdingen uit het noorden des lands niet gunstig luiden, daar de operatien der Carlisten naar den kant van Arragon veel gewigtiger zijn dan men eerst gedacht had.

— Den 1 December. In alle maritime arrondissementen worden zeelieden geligt.

De buitengewone uitrustingen ten oorlog, in verband met de daling, welke zich te Londen heeft doen gevoelen, en de verandering van het ministerie in Portugal, waardoor ligtelijk eene nieuwe verwikkeling kan ontstaan, heeft gisteren eene daling op de beurs, binnen deze hoofdstad, te weeg gebragt.

— Het blijkt, dat steeds de krijgsmagt der Carlisten in Spanje wordt versterkt door lieden, welke, ingevolge het decreet van wapening, bij de Christino's moeten dienen.

— Den 2 December. Men meent te weten, dat Prins *Talleyrand* thans bijna dagelijks door den Koning in een bijzonder gehoor wordt ontvangen.

— In de onderscheidene zeehavens heerscht thans eene groote bedrijvigheid, ter uitrusting van schepen.

— Het laat zich aanzien dat de bewegings-partij in Spanje de bovenhand zal bekomen, en dat de minister *Mendizabal* genoodzaakt zal zijn, zich daar naar te voegen.

Het dagblad van don *Carlos* heeft verkondigd, dat Groot-Brittannie het er op toe zoude leggen, om Spanje de Balearische-eilanden afhandig te maken. Het dagblad van Madrid beantwoordt zulks met de aanmerking, dat de staatkunde van Engeland nimmer geleid wordt door *baatzucht*, of door belangen van het oogenblik, maar altijd door verheven en edelmoedige beginselen.

FRANKFORT, den 28 November.

Nog altijd duurt de spanning in het Zwitsersch kanton Aargau voort. De zes kloosters, die onder toezigt der Regering gesteld waren, hebben daartegen geprotesteerd, en de ontevredenheid wegens dat besluit was, vooral onder de landlieden, zoo groot, dat velen zich gewapend hadden, om de regten der kloosters, het koste wat het koste, te verdedigen.

— Den 30 November. HH. KK. HH. prins en prinses *Albert* van Pruissen zijn den 27sten te Berlijn teruggekeerd.

— De diplomatische betrekkingen tusschen Engeland en Modena schijnen nu werkelijk afgebroken te zijn, daar de Hertog de gevraagde voldoening heeft blijven weigeren en de dagbladen in dat Hertogdom voortvaren met het gispen der Engelsche Ministers.

— Uit Rome meldt men, dat de oneenigheden tusschen den Pausselijken Stoel en het Hof van Brazilië, welke een zoo ernstig karakter hadden aangenomen, dat zij eene geheele scheuring deeden vreezen, zoo goed als bijgelegd waren. Het oppergezag van den Paus in kerkelijke aangelegenheden zal door de Braziliasche Regering erkend worden.

— De laatste berigten wegens den toestand van Griekenland, luiden ongunstig, ten aanzien van de rust in het binnenste des Lands.

Iets over het KONINKLIJK INSTITUUT van DOOF-STOMMEN te PARIJS.

Dit Instituut, hetwelk zijne geboorte verschuldigd is aan den beroemden Abt *de l'Epée*, den grooten stichter van het onderwijs voor Doof-stommen in Frankrijk, beantwoordt tegenwoordig weinig aan het edele doel, hetwelk de verhevene stichter, die zijn fortuin, zijne talenten, ja zijn geheel leven aan hetzelve heeft toegewijd, zich had voorgesteld en ontaardt geheel en al van zijnen oorsprong. De heer mr. *A. W. Engelen*, die, op zijn reistogtje naar en door een gedeelte van Frankrijk, dit Instituut heeft bezocht, zegt reeds, in zijn fraai geschreven reis-verhaal, omtrent deze stichting, waarin thans slechts 200 kweekelingen waren opgenomen, dat het hem niet onwaarschijnlijk voorkwam, dat men daar wat al te veel op het uiterlijke gesteld is en het meer nuttige en noodzakelijke onderwijs daar wel eens bij leed. Inzonderheid was zulks het geval op de openbare examens, die wel eenigzins het voorkomen van toneel-vertooningen hadden. Leeken in het vak, misleid door deze bedriegelijke vertooningen, schenken deze Parijsche school de uitbundigste lof; maar het oog van deskundigen ontwaarde vele gebreken in het onderwijs en de opleiding der kweekelingen, welke niet dan de noodlottigste gevolgen voor deze ongelukkigen hebben, doch eerbied en achting voor het Parijsche Instituut sloot hun tot dus verre den mond, tot dat eindelijk de heer *Bébian*, vroeger aan dat Instituut verbonden en schrijver van eenige voortreffelijke werken over het onderwijs aan Doof-stommen, dien aangaande de oogen zijner landgenooten geopend heeft, en een tafereel heeft opgehangen van den tegenwoordigen hoogst ongunstigen toestand van het Parijsche Instituut, en van de kleingeestige middelen, tot welke men daar zijne toevlugt neemt, om bij de maandelijksche openlijke lessen de oogen van het publiek te verblinden.

In zijn rondborstig geschreven werkje: *Examen critique de la nouvelle organisation de l'enseignement dans l'Institution Royale des Sourds-muets de Paris, à Paris* 1834, geleidt hij zijnen lezer in de prachtige gebouwen van het Instituut, welke sedert korte jaren aan onderhoud en verfraaijingen meer dan 1,400-000 franken hadden gekost, doch door hunne grootheid en trotsche weelde de naakte armoede van het onderwijs en de gebreken der opvoeding niet kunnen bedekken. Jaarlijks kost deze inrigting aan den Staat 200,000 franken, en voor deze prijs geeft dezelve ieder jaar aan humo familiën terug 15 à 20 Doof stommen: kleêrmakers, schrijnwerkers, kunstdraaijers of schoenmakers, (de vier eenige ambachten, welke daar geleerd worden), met een schijn van onderwijs, zelfs niet voldoende voor den geringsten arbeidsman en zoo onervaren in hun vak, dat het grootste gedeelte der ontslagene kweekelingen hunne leer-jaren op eigene kosten wederom moeten aanvangen; dat is 10,000 francs voor iederen kweekeling, die van het Instituut wordt ontslagen. Dit is toch wat al te duur, zegt de schrijver, om van eene Doof-stomme eenen werkman te maken, die zijn werk niet verstaat. Het is met de geest-beschaving en opvoeding niet beter gelegen, en ook in dat opzigt kan men berekenen: 10,000 francs voor iederen kweekeling jaarlijks, dat is wat te duur. En, wanneer men de uitkomsten dezer inrigting met de aangewende kosten vergelijkt, wie zal dan nog vragen, of de weldaad van Doof-stommen tot burgers der maatschappij te vormen zich uitstrekt tot de 22,000 dier ongelukkigen, welke zich in Frankrijk op dit oogenblik bevinden. Indien men aan verre weg het grootste getal dezer Doof-stommen de hoop ontneemt, van eens in dat voorregt te mogen deelen, wie zoude dan nog hechten aan de gewaande weldaad, die men voor allen laat schitteren, doch slechts aan een zeer gering aantal te beurt valt, enz.? Verder vervolgt de schrijver: »het daar gegeven onderwijs heeft weinig meer te beteekenen; laat dit eene troost zijn voor de duizende ongelukkigen, welke daarvan verstoken zijn. Geplaatst te worden op het Instituut is thans eene zeldzaamheid, eene uitzondering, een soort van privilegie voor somnige begunstigden, en het gesticht zelve is weinig meer, dan een voorwerp van nieuwsgierigheid voor ledigloopers en straatslijpers, en van droevige herinnering voor vrienden der menschheid."

Na, met aanhaling van daadzaken en gegronde aanmerkingen, te hebben aangetoond, hoe het onderwijs op het Koninklijk Instituut wordt verzuimd of verkeerdelijk ingerigt; hoe de onderwijzers, aan zich zelven overgelaten, hunne eigene denkbeelden, hunne theorie, hunne caprices, zonder regel of gids, volgen; hoe de leerlingen, bijna zonder eenig opzigt of behoorlijke hulp, aan hun lot worden overgelaten; hoe weinig de wetten en bepalingen van het Instituut worden nageleefd, zoodanig zelfs, dat van dertig bepalingen in zeker besluit van den Raad van Administratie of Directie slechts twee eenigzins worden opgevolgd, en hoe weinig de over het Instituut gestelde Besturen zich aan hetzelve laten gelegen liggen. Na dit alles te hebben aangetoond, behandelt de schrijver de onvoldoende en gebrekkige wijze, waarop het onderwijs in het *spreken* geschiedt; hij zegt daaromtrent: »sedert vier jaren heeft de Minister, op aanzoek van de Administratie, eene som van 3 000 franken toegestaan, uitsluitend voor het onderwijs van het *uitspreken van woorden*, en zie, bid ik u, de schoone resultaten, die men verkrijgt. Op de publieke lessen doet men een zeker getal kweekelingen verschijnen, die, in tegenwoordigheid van de vergaderde menigte, eenige woeste kreeten ruuw en schor uithuilen, die men met den naam vereert van *woorden*

en die de onderwijzer verpligt is, in onze menschelijke taal te vertolken, om dezelve voor de hoorders verstaanbaar te maken. Vervolgens komen 3 à 4 leerlingen op het tooneel, die zich tamelijk wel kunnen uitdrukken. Ik heb er zelfs een kind gezien, die men deed zingen: *Marlborough s'en va-t-en guerre* en de *Parisienne*; maar deze zotte vertooning is gelukkig niet weder herhaald. Wat aangaat de vier sprekende doof-stommen, nidat men, tot schande van het Instituut, dat er mede pronkt, zeggen, dat zij geenszins ten voorbeelde van het daar gegeven onderwijs kunnen verstrekken. De een, *Kandraon*, van Lesneve, nabij Brest, heeft tot zijn zevende jaar kunnen hooren en nooit opgehouden te spreken; een ander, *Dubois*, van l'Ile de Re, heeft zijn gehoor verloren, toen hij zes jaren oud was, en meide het gebruik van zijne stem behouden, terwijl zijn vader hem in het spreken altijd plegt te oefenen; de derde, *Benjamin*, van Cambrai, schepte, omtrent zijn zevende jaar, er veel behagen in, om zich gedurig zand in de ooren te stoppen, ten gevolge waarvan hij langen tijd hevige pijnen leed, die weldra door volstrekte doofheid werden gevolgd, doch hij sprak zeer goed, toen hij aan het Instituut kwam, ja zelfs beter, dan tegenwoordig; eindelijk de vierde, de jonge *Parot*, elf jaren oud, heeft eerst voor tien maanden zijn gehoor verloren, en spreekt bijna even goed als of hij hoorde. En men schaamt zich niet, zulke kweekelingen aan het publiek te vertoonen, als getuigen van de voortreffelijkheid van het onderwijs in de uitspraak aan het Koninklijk Instituut!"

Eindelijk maakt de schrijver in het breede zijne aanmerkingen op het *Plan van Organisatie van het Onderwijs*, aangenomen door den Raad van Administratie van het Parijsche Koninklijk Instituut van Doof-stommen en toont het ondoelmatige daarvan aan; terwijl wij tevens aan het oordeel onzer lezers zullen overlaten de vergelijking van het Koninklijk Institut te Parijs, zoo als het zich, ingevolge het onderhavige werkje van den heer *Béhian*, tegenswoordig bevindt, met het Instituut van Doof-stommen te Groningen gevestigd, waar het *simplex sigillum veri* altijd geldende is geweest, en van den toestand der Doof-stommen in Frankrijk met den toestand dier ongelukkigen in ons Vaderland, hen tevens verwijzende naar het reeds aangehaalde reis-verhaal van den heer *Engelen*, tweede deel, pag. 205 sqq.

Heil ons, Noord-Nederlanders! die ons mogen verheugen in eene inrigting, die, schoon eenmaal uit de thans verbasterde moeder-school voortgesproten, zoo geheel aan hare bestemming voldoet, voor *alle* doof-stomme kinderen des Vaderlands hare liefderijke armen opent, den Staat zoo weinig kostbaar is; die wars is van alle praal-vertooning, en niet schroomt, hare leerwijze aan het onderzoekend oog van deelnemende deskundigen, tot in de kleinste bijzonderheden opentleggen; die zich toelegt op grondigheid, eenheid en deugdelijkheid van onderwijs, op zedelijkheid en godsdienstigheid bij hare kweekelingen; die steeds zorg droeg zelve bekwame onderwijzers te vormen; eene liefdadige school, die buitenlands zoo voordelig bekend is, ja van Fransche, Engelsche en Duitsche deskundigen is geroemd en meermalen geraadpleegd. [*Overgenomen.*]

Het Stedelijk Bestuur van Assen is voornemens, om in den *loop der maand December 1835*, op *nader aantekondigen dag en uur*, onder *afwachting* en met *voorbehoud der goedkeuring van Z. M. den Koning*, ten huize van den logementhouder W. HERSINK, in de Stads Herberg, in het openbaar te verkoopen: *een huis en erve*, en daarachter gelegen *hof*, staande en gelegen in de Nieuwe Huizen, gekwoteerd met No. 91, voorheen gebruikt tot Gemeentehuis en thans huurswijze bewoond en gebruikt door *A. P. van der Woude*.

OPROEPING VAN CREDITEUREN.

De Crediteuren in het Faillissement van *Jan Kuurman Janszoon*, koopman wonende te Meppel, worden bij deze uitgenoodigd, om binnen den tijd van veertig dagen, zijnde vóór of uiterlijk op den veertienden Januarij 1836, in persoon of bij gevolmagtigden, bij den ondergeteekenden te compareren, ten einde te verklaren uit welken hoofde zij Crediteuren zijn van *Jan Kuurman Janszoon* voornoemd, en hunne bewijzen, behoorlijk op zegel geschreven en geteekend, aan denzelven overtegeven of ter griffie van de Regtbank van Koophandel, te Assen, te deponeren.

Meppel, den 5 December 1835.

De provisionele curator in opgenoemd Failliissement,

M. TER WOLDE.

Ten overstaan van mr. *A. Homan*, Notaris te [redacted] het Vredegeregt van het kanton Assen, zullen, ten gevolge [redacted] regtelijke autorisatie, op vrijdag den 18den December 1835, des voormiddags te tien uren, te Zuidlaren, ten huize van den Kastelein *T. H. Zondag*, publiek worden verkocht, onder meer andere tot de nalatenschap van wijlen den Hoog Geboren Heer *W. J. Grave van Heyden*, te Zuidlaren overleden, behoorende VASTE GOEDEREN, als:

1°. Het Buitengoed *Entinge*, met de daarbij behoorende spatieuse *Tuin*, alles zeer aangenaam staande en gelegen te Zuidlaren, met eenige aan dit alles gelegene *Landerijen*, zoo en in voegen is bewoond en gebruikt geweest door wijlen den Hoog Geboren Heer *W. J. Grave van Heyden* voornoemd.

2°. Eene *Behuizinge* en *Hof*, staande en gelegen te, en in het midden van Zuidlaren, bij *T. H. Zondag* bewoond en in gebruik, en bekend onder den naam van *Gouden Leeuw*, werdende de Behuizinge sedert jaren met veel succes tot een Logement en voorts voor Gemeente-Huis gebruikt.

Assen, den 7 December 1835.

A. HOMAN, *Notaris.*

PRIJS-COURANT der NEDERLANDSCHE EFFECTEN.

Amsterdam, den 4 December.

Werk. Schuld 2½ pct.	54½ à 55½	Kans-billetten . .	24¼ à 24½
Dito 5 pct. . . .	101½ à 101¾	Amort. Sijndicaat	94½ à 96½

Te *Assen*, *bij* C. VAN GORCUM, *Provincialen Drukker.*